

Landes Underaarer paa Strækningen fra Rhyten ud til, hvor 4 Favne-Dybet begynder. Herved ville svenske Underaarer være udelukkede fra at drive Fiskeri i Kallebodstrand i Strid med de for dette Færvand gældende Vedtægter, ligesom ogsaa det uheldige Forhold, at danske Fiskere under Paaberaabelse af Rysternes Fiskeriret ud for deres Grund ere blevne tiltalte og straffede for Fiskeri under den svenske Ryst, medens svenske Fiskere uhindret have kunnet drive Fiskeri under den danske Ryst, vil være fjernet. Undtagelsen med Hensyn til Sildefiskeriet med Garn er begrundet i Sildens forfælskelige Træk, som forarsager, at Sildefiskeriet foregaar snart under den svenske, snart under den danske Ryst, ogsaa inden for 4 Favne-Dybet.

Den i Fiskerilovens § 1 ommeldte Adgang for svenske Underaarer til Sildefiskeri under Bornholm bestemmes i Konventionen (Art. II.) nærmere derved, at det er tilladt svenske Underaarer under Bornholm og Kristiansø at drive Sildefiskeri med Drivgarn; det er dette Fiskeri, der fra gammel Tid har været drevet under Bornholm af svenske Fiskere. Som en tilsvarende Indrømmelse fra svensk Side giver Konventionen danske Fiskere Ret til Sildefiskeri med Drivgarn ved den svenske Ryst fra Falsterbo til Simbrishamn.

Konventionens Art. III. tillader begge Landes Fiskere at færdes og antre saavel i Drefund som paa de hvert Land forbeholdte Fiskeomraader.

Med Hensyn til Art. IV., hvis Bestemmelser sigte til uden for det hvert Land forbeholdte Fiskeomraade at hindre, at Fiskere fortrænges fra en indtagen Fiskeplads eller forulempes i deres Fiskeri, samt give Regler om Erstatning for Beskadigelse af behørigt afmærkede Fiskeredskaber, bemærkes, at Reglerne for denne Afmærkning af Redskaber, der ifølge Overenskomsten er gjort til Betingelse for at opnaa Erstatning for Redskabers Udslæggelse eller Beskadigelse, ere affattede med det Maal for Dje at være paa en Gang saa hensigtsvarende og saa lidet besværlige for Fiskerne som muligt.

Fra de i Art. IV. indeholdte Regler om Bestyttelse for Fiskeredskaber er der i Art. VI. gjort den samme Undtagelse for Vakseløfter udsatte under Bornholm og Kristiansø, som den, der i saa Henseende for Søterritoriets Beskømmende gælder i Henhold til Fiskerilovens § 15 a.

Forbudet i Art. V. mod Brugen af Trawl og Baad belastet med mere end 40 Pd. er hentet fra Fiskerilovens § 8 og gælder for samtlige af Konventionen omfattede Færvande. De øvrige i Konventionen (Art. V. og VIII.) aftalte Færdningsbestemmelser gælde alene Fiskeriet i Rattegat og Drefund.

Forbudet mod Brugen af Snurrevaad uden for de begge Lande forbeholdte Fiskeomraader i den sydlige Del af Rattegat og sønden for Vinien Egense Fyr—Rohbergrundens Fyrstib—Niddingens Fyr i Maanederne December, Januar og Februar, der er Rødspættens vigtigste Legetid (Art. V.), er af største Betydning for Fiskebestandens Formelse og er støttet af Andragender fra et meget stort Antal Rattegatfiskere.

Maar Forbudet er indskrænket til at gælde den sydlige Del af Rattegattet, er dette begrundet i, at det i Henhold til de fra den danske biologiske Station anstillede Undersøgelser maa antages, at Rødspætten fortrinvis leger i den sydlige Del af Rattegat navnlig omkring Anholt, men i øvrigt har i saa Henseende ogsaa Hensynet til det Snurrevaadfiskeri, der i stort Omfang drives fra Frederikshavn, været medbestemmende.

I Forbindelse hermed er ligeledes i Konventionens Art. V., jfr. Art. VII., Brugen af Snurrevaad bleven aldeles forbudt i Drefund udenfor 4 Favne-Dybet. Denne Bestemmelse, der hovedsagelig skyldes et fra svensk Side fremsat Ønske, er uden væsentlig Betydning for dansk Fiskeri, idet der ikke af danske Fiskere benyttes Snurrevaad i Drefund paa dybere Vand.

I Art. VIII. findes det for Fiskeribestandens Bevaring saa særdeles vigtige Forbud mod paa Rysterne af Rattegat og Drefund at ilandbringe, forhandle og transportere Fisk af Arterne Rødspætte, Pigghar, Slethvar og Tunge, der ikke holde de i Overenskomsten fastsatte Mindstemaal, tagne fra Snudepids til Halepids (Total længden). Denne Bestemmelse er bygget paa det Resultat, hvortil man er kommet saavel ved talrige Forsøg fra dansk biologisk Station som ved tilsvarende Undersøgelser i Udlandet, nemlig at Fisk af de paagældende Arter ere i Besiddelse af saa stor Levedygtighed, at Undermaalsfisk, der fanges, kunne udsættes i Havet i levende og levedygtig Tilstand.

For at lette Overgangen for Fiskerne, er der for Rødspætte, Pigghar og Slethvar fastsat foreløbige Maal gældende indtil 1ste Januar 1897. De endelige Maal, der træde i Kraft efter det nævnte Tidspunkt, ere bestemte paa Grundlag af den biologiske Stations Undersøgelser.

Disse Maal, der som anført er beregnede fra Snudepids til Halepids (Total længden) — en Maalregel, der bruges saavel i Sverig som andetsteds i Udlandet, og som maa erkendes at byde visse Fordele fremfor den i vor Fiskerilov foreskrevne, hvorefter Maalet skal tages fra Snudepidsen til Halesfinnens Bagrod — ere for Pigghar og Slethvar ca.